

[Svend Auken]

fordeling af arbejde, uddannelse og fritid i den enkeltes livsforløb. . .«

I dag har vi fået at vide, at et flertal i den nye sal ønsker at arbejde videre med henblik på, at der fra denne sal kan komme en klar markering i forhold til arbejdsmarkedet – som fru Lilli Gyldenkilde udtrykte det for et øjeblik siden – et forsøg på at lette vejen for at opnå det mål, der burde være et fælles mål. Og så får vi fra arbejdsministerens side kun negative og nedvurderende bemærkninger om arbejdstidsnedsættelse.

Jeg indrømmer blankt, at det ikke er nogen nem løsning, at der ikke er nogen pantløsning på arbejdsløshedsproblemet. Det må ses i en videre strategi, men det er et uomgængelig nødvendigt element i en sådan strategi, vi her taler om. Fru Lone Dybkjær gjorde sig på det radikale venstres vegne en række forestillinger, som ligger meget parallelt med det, jeg har sagt, og gav nogle konkrete ideer til, hvordan vi kommer videre. Jeg vil bare gentage, at vi er enige med det radikale venstre i, at det er den vej, vi skal komme videre ad, men jeg tror, at folketinget efter den tale, vi netop har hørt fra ministeren, er nødt til at trække grænserne ganske klart op, så vi ikke bliver udsat for en gentagelse af det, vi har været udsat for i dag.

Tørnæs (V):

Debatten her har vist, at socialdemokratiet, SF og VS ikke ønsker at bidrage til at foretage noget som helst andet end en generel nedsættelse af arbejdstiden. De kan selvfølgelig have den opfattelse, men jeg synes, det er rigelig groft, når især fru Helle Degn – hun er jo desværre ikke til stede nu, men det kan være, hr. Svend Auken kunne svare på hendes vegne – tager spørgsmålet om en mere fleksibel arbejdstid ind i ligestillingsdebatten og oven i købet gør det som advokat for kvinderne og fremfører, at det ikke er kvindernes ønske at få mere deltidsbeskæftigelse, altså få en mere fleksibel arbejdstidsfordeling.

Jeg vil i den forbindelse henvise til en undersøgelse i socialforskningsinstituttet fra juni 1980, der viser, at et flertal blandt kvinderne på ikke mindre end 64 pct. ønsker udvidet deltidsbeskæftigelse.

En anden undersøgelse fra Gallup fra Berlingske Tidende mandag den 13. september

1982 viser klart, at de adspurgte kvinder, som skulle svare på spørgsmålet om, hvorvidt de ønsker en generel arbejdstidsnedsættelse for såvel mænd som kvinder – et spørgsmål, som har været fremme her i dag også, og som jo så klart er blevet advokeret ikke mindst fra socialdemokratiets, SFs og VS' side – for 52 pct.s vedkommende svarer, at de ønsker udvidet deltidsbeskæftigelse og udvidede deltidsmuligheder fremfor at få den generelle arbejdstid nedsat.

Jeg ved godt, at der i den forbindelse blev taget kraftigt afstand fra det fra Ruth Løjberts side, men spørgsmålet melder sig så, om det er fagforeningsledernes interesser, socialdemokratiet varetager, eller det er kvindernes.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Er det ikke rørende, at vi nu skal opleve, at nogle af de fremmeste hobbyarbejdere, som findes i dette land, nemlig folketingsmedlemmer, her den ene efter den anden står op og taler om deltid, og hvor er det godt, og når nu kvinderne gerne vil have det, skal de sandelig også have det, og det er nok bare de dér fæle fagforeningsfolk, der ikke kan finde ud af noget, for de sidder jo dér og har deres lange arbejdstid osv. Det er altså næsten ikke til at holde ud! Hvorfor tror man, at kvinderne ønsker deltid? Jeg kan da godt forstå det, og jeg sagde det i mit første indlæg: hvem kan holde til en 8 timers arbejdsdag, når de samtidig skal sørge for at få et par børn i vuggestue og børnehave om morgenen, skal hente dem igen om aftenen, skal hjem og stå med det hele derhjemme, fordi faderen måske skal til politisk møde, eller hvad det nu er, han skal til, og have hele eneansvaret, for sådan er det jo i dag? Man har lavet undersøgelser af, hvor mange mænd der er med til at vaske op, og dér ser man en lille bedring: nu er der 11 pct., der hjælper med opvasken. Ja men det er da forkasteligt, at man ikke kan indse, at det ligger sådan med den måde, vi har indrettet os her, at når man siger deltidsarbejde, siger man: for kvinderne skal blive ved med at være i den rolle, hvor de altid har været, nemlig de dobbeltarbejdende, dem, der tager sig af hjemmet og huset og render til skolekommissionsmøder osv, og så kan mændene tage sig af det vigtige. Det er jo det, der ligger bag det, uanset om man